

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 7C/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722201325
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Jankovský
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2022:3722201325.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudca JUDr. Róbert Jankovský, v spore žalobcu Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, proti žalovanému F. A., Z.. XX.XX.XXXX, B. U. XXXXX/XX, B., v konaní o zaplatenie sumy 91,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 91,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 91,- eur od 11.9.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi súd nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou OS PB dňa 05.05.2022 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 91,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 91,- eur od 11.09.2020 do zaplatenia. Uviedol, že žalovanému bola dňa 11.08.2020 vystavená faktúra č. XXXXXXXXXXXX vo výške 91,- Eur, splatná do 10.09.2020 za stravu zabezpečenú počas nariadenej izolácie v karanténnom zariadení Hotel Arman, Nižná nad Oravou za obdobie od 07.05.2020 do 13.05.2020. Žalovaný pohľadávku štátu v lehote splatnosti faktúry neuhradil. Žalobca zaslal žalovanému výzvy na úhradu pohľadávky štátu zo dňa 19.10.2020 ako aj zo dňa 14.02.2022, ktorými vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Uvedené listové zásielky boli adresované na adresu trvalého pobytu žalovaného, ktorá bola overená prostredníctvom Registra obyvateľov Slovenskej republiky. Žalovaný je v omeškaní so zaplatením žalovanej sumy, a preto žalobca požaduje, aby bol žalovaný zaviazaný okrem náhrady istiny zaplatiť žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania odo dňa 11.09.2020 do zaplatenia, t.j. odo dňa ktorý nasleduje po dni splatnosti faktúry (10.09.2020), ktorou bola vyúčtovaná suma za poskytnutú stravu. Žalovaný do dnešného dňa neuhradil žalobcovi žalovanú istinu, a preto sa odo dňa 11.09.2020 dostal do omeškania so zaplatením istiny. Podľa § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, uhrádza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť. Predmetné ustanovenie umožňuje obmedziť vlastníctvo fyzickej osoby v rozsahu nákladov, ktoré vzniknú pri plnení povinností uložených fyzickej osobe v záujme ochrany verejného zdravia tým, že tieto náklady je fyzická osoba povinná znášať. Uloženie povinnosti podľa ustanovenia § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z. z. znášať náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, osobe, ktorá je povinná tieto povinnosti plniť, je podľa Ústavného súdu SR v súlade s ustanoveniami Ústavy SR (nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 4/2021). Faktúra predstavuje plnenie v podobe paušálnych nákladov za stravu, ktorá bola žalovanému zabezpečená počas doby nariadenej izolácie v karanténnom zariadení. Žalobca zastáva názor, že žalovaný by si potreboval zabezpečiť stravu aj v prípade, ak by nebol

umiestnený v karanténnom zariadení, a preto žalobca postupoval v súlade s príslušnými platnými právnymi predpismi a stravu žalovanému zabezpečil. Vychádzajúc z platnej právnej úpravy, žalobca je povinný využívať všetky právne prostriedky na ochranu majetku štátu v súlade so zákonom NR SR č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov. V tomto prípade nemožno opomenúť zákon č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý ukladá žalobcovi povinnosť využívať všetky právne prostriedky na vymoženie pohľadávky štátu a dbať, aby nedošlo k jej zániku alebo premlčaniu, zániku alebo premlčaniu práv na jej vymáhanie a k zníženiu pohľadávky štátu.

2. Na preukázanie tvrdených skutočností predložil žalobca: faktúru č. XXXXXXXXXXXX, výzvu na úhradu pohľadávok po lehote splatnosti - strava počas karantény zo dňa 19.10.2020, výzvu na úhradu pohľadávky štátu vo výške 91 Eur zo dňa 14.02.2022. Okresný súd vydal vo veci Platobný rozkaz zo dňa 10.03.2021, sp.zn. 7C/7/2021-40, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz nadobudol voči žalovanému 1/ (prevádzkovateľovi MV) právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.04.2021.

3. Okresný súd Považská Bystrica rozhodol o žalobe formou platobného rozkazu tak, že žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel.

4. Žalovanému sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Žaloba spolu s prílohami bola žalovanému doručená v zmysle § 116 ods. 2 CSP výveskou na úradnej tabuli a web stránke súdu dňa 21.09.2022.

5. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

6. Písomným podaním zo dňa 10.10.2022 žalobca doplnil svoju žalobu, pričom uviedol, že žalovaný mal povinnosť absolvovať izoláciu v karanténnom zariadení a uhradiť náklady, ktoré mu pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia vznikli. Vláda Slovenskej republiky vyhlásila podľa § 8 zákona NR SR č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov počnúc dňom 12.03.2020 od 06:00 hod. mimoriadnu situáciu. Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky ako príslušný orgán štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva, z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej situácie na území Slovenskej republiky nariadil podľa ustanovenia § 12 ods. 2 písm. f) a ustanovenia § 48 ods. 4 písm. n) zákona č. 355/2007 Z. z. opatrenie č. OLP/2595/2020 zo dňa 15.03.2020, ktoré v bode D) opatrením č. OLP/2596/2020 zo dňa 16.03.2020 zmenil nasledovne „všetkým osobám, ktoré sa od 16.marca 2020 od 6:00 hod. ako zorganizované skupiny vrátili z postihnutých oblastí zahraničia na územie Slovenskej republiky alebo o repatriácii ktorých na územie Slovenskej republiky sa rozhodne, sa nariaďuje izolácia v zariadeniach určených Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky na dobu nevyhnutnú a vykonanie laboratórnej diagnostiky COVID-19 a následne po zistení negatívneho výsledku sa tejto osobe nariaďuje domáca izolácia v celkovej dobe spoločne 14 dní.“ Podľa písmena A6 uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 113 z 15. marca 2020 bolo ministerke vnútra SR uložené „vykonať opatrenia so zabezpečením povinnej karantény občanov SR, ktorí sa skupinovo vracajú z postihnutých oblastí do karanténnych zariadení určených Ministerstvom vnútra SR“. Spoločnosť OMOSS spol, s.r.o. bola Príkazom č. OU-ZA-OKR1-2020/021597 zo dňa 11.04.2020 určená ako subjekt hospodárskej mobilizácie na účel zriadenia karanténneho zariadenia. Určený subjekt zabezpečil vo svojej prevádzke Hotel Arman***, Nižná nad Oravou, ubytovanie a stravovanie fyzickým osobám, ktorým bola nariadená povinná karanténa, ako aj ďalšie podporné služby pre prevádzku karanténneho zariadenia. Určenému subjektu boli uhradené výdavky za vykonanie opatrenia hospodárskej mobilizácie. Ministerstvo vnútra SR v súlade so zákonom č. 179/2011 Z. z. a nariadením vlády č. 77/2020 Z. z. na základe faktúry č. 20200164 zo dňa 04.06.2020, uhradilo určenému subjektu náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti so stravou žalovaného, ktorý absolvoval nariadenú izoláciu, ktorú žalovaný absolvoval v období od 07.05.2020 do 13.05.2020, následkom čoho vystavil žalobca dňa 11.08.2020 žalovanému faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 91 Eur (13 Eur x 7 dní = 91 Eur). Pri vyčíslení výšky stravného sa vychádzalo zo všeobecne záväzného právneho predpisu platného v rozhodnom období, a to zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov v spojení s opatrením Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 176/2019 Z. z. o sumách stravného za deň vo výške 11,60 Eur, k čomu bola pripočítaná suma 1,40 Eur za plastový obal. Súčtom uvedených súm vznikla paušálna suma za stravu vo výške 13,-Eur/deň. Ku svojmu vyjadreniu žalobca pripojil: príkaz č. OU-ZA-OKR1-2020/021597 zo dňa 11.04.2020 a faktúru č. č. 20200164 zo dňa 04.06.2020.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením, resp. prečítaním obsahu žaloby a k nej pripojených listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca ako dodávateľ vystavil žalovanému ako odberateľovi faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.08.2020, ktorá bola splatná do 10.09.2020 a znela na sumu 91,- eur. z obsahu faktúry vyplýva, že

žalovanému boli vyfakturované náklady za stravu počas nariadenej karantény v zariadení hotel Arman, Nižná nad Oravou za obdobie od 07.05.2020 do 13.05.2020.

9. Výzvou na úhradu pohľadávok po lehote splatnosti zo dňa 19.10.2020 žalobca vyzval žalovaného, aby do 30 dní od vystavenia výzvy uhradil sumu 91,- eur na účet žalobcu.

10. Výzvou na úhradu pohľadávky štátu zo dňa 14.02.2022 žalobca vyzval žalovaného, aby v lehote 10 dní uhradil sumu 91,- eur za vzniknuté náklady za stravu počas nariadenej štátnej karantény. Predmetné výzvy si žalovaný na adrese svojho trvalého pobytu A.. Z. XXX/XX, B. neprevzal v odbernej lehote.

11. Príkazom Okresného úradu Žilina č. OU-ZA-OKR1-2020/121597 zo dňa 11.04.2020 bola spoločnosť OMOSS spol. s.r.o. určená ako subjekt hospodárskej mobilizácie podľa § 4 ods. 1 písm. d) druhého bodu zákona č. 179/2011 Z.z. . V rámci vykonávania tohto opatrenia určený subjekt mal zabezpečiť vo svojej prevádzke Hotel Arman ubytovanie a stravovanie fyzickým osobám, ktorým bola nariadená povinná karanténa. Konkrétnu úhradu oprávnených nákladov spojených s pobytom osôb, ktorým bola nariadená povinná karanténa, vykoná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky podľa § 11 ods. 3 písm. a) a § 12 ods. 2 nariadenia vlády č. 77/2020 Z.z. po predložení faktúry odsúhlasenej zodpovednou osobou za riadenie a koordináciu činností v karanténnom zariadení a overení okresným úradom v sídle kraja, pričom za oprávnené výdavky budú považované náklady na: stravovanie ubytovaných osôb vo výške 13,- € za osobu/deň.

12. Faktúrou č. XXXXXXXX zo dňa 31.05.2020, splatnou dňa 18.06.2020 dodávateľ OMOSS spol. s.r.o. vyúčtoval žalobcovi ako odberateľovi sumu 18.681,- eur za stravu repatriovaných osôb v hoteli Arman.

13. Podľa § 12 ods. 2 písm. f) zákona č. 355/2007 Z. z., opatrenia na predchádzanie vzniku a šíreniu prenosných ochorení sú: f) izolácia, karanténa, zvýšený zdravotný dozor a lekárske dohľad.

14. Podľa § 58 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ochrane verejného zdravia“), náklady spojené s výkonom štátneho zdravotného dozoru uhrádza štát.

15. Podľa § 58 ods. 2 zákona o ochrane verejného zdravia, náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, uhrádza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť.

16. Podľa čl. 3 bodu 4 Usmernenia generálneho riaditeľa sekcie krízového riadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o rozsahu a podmienkach úhrad nákladov spojených s vykonávaním karanténnych opatrení v karanténnych zariadeniach a o postupe účtovania (ďalej len „usmernenie“), stravou jednotkou je denná strava v odporúčanej celkovej výške 13,- eur s DPH vrátane plastového obalu, ak ubytovanému bola dodaná celodenná strava (raňajky, obed, večera). Ak ubytovanému nebola dodaná celodenná strava, hodnota stravnej jednotky sa pomerne kráti podľa dodanej stravy vo výške 3 eur za raňajky, 5,- eur za obed a 5,- eur za večeru.

17. Podľa § 51 OZ, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

18. Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

19. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Podľa § 150 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

22. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

23. Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázané, že žalovanému bolo v ubytovacom zariadení spoločnosti OMOSS spol. s.r.o., a to v Hoteli Arman, ktoré ubytovacie zariadenie bolo v zmysle Príkazu Okresného úradu Žilina č. OU-ZA-OKR1-2020/121597 zo dňa 11.04.2020 určené ako subjekt hospodárskej mobilizácie podľa § 4 ods. 1 písm. d) druhého bodu zákona č. 179/2011 Z.z., poskytnuté stravovanie v rámci nariadenej povinnej karantény v období od 07.05.2020 do 13.05.2020, následkom čoho vystavil žalobca dňa 11.08.2020 žalovanému faktúru č. XXXXXXXXXX na sumu 91,- Eur (13 Eur x 7 dní = 91,- Eur). Pri vyčíslení výšky stravného vychádzal žalobca zo všeobecne záväzného právneho predpisu, a to zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov v spojení s opatrením Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 176/2019 Z. z. Pobytom žalovaného v zariadení Hotel Arman vznikol medzi žalovaným a žalobcom právny vzťah z titulu inominátnej (nepomenovanej) zmluvy v intenciách § 51 OZ.

29. Súd mal tiež za preukázané, že podľa čl. 3 bodu 4 Usmernenia generálneho riaditeľa sekcie krízového riadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o rozsahu a podmienkach úhrad nákladov spojených s vykonávaním karanténnych opatrení v karanténnych zariadeniach a o postupe účtovania, stravnou jednotkou je denná strava v odporúčanej celkovej výške 13,- eur s DPH vrátane plastového obalu, ak ubytovanému bola dodaná celodenná strava (raňajky, obed, večera).

30. Tiež mal súd za preukázané, že spoločnosť OMOSS spol. s.r.o. ako vlastník ubytovacieho zariadenia (Hotel Arman) vystavil žalobcovi Faktúru č. XXXXXXXXX zo dňa 31.05.2020, splatnú dňa 18.06.2020, ktorou vyúčtoval žalobcovi ako odberateľovi sumu 18.681,- eur za stravu repatriovaných osôb v hoteli Arman.

31. V zmysle nálezu Ústavného súdu č. III. ÚS 386/2020 ustanovenie § 12 ods. 2 písm. f) zákona č. 355/2007 Z. z. znie: „Opatrenia na predchádzanie vzniku a šíreniu prenosných ochorení sú: f) izolácia v domácom prostredí alebo v zdravotníckom zariadení, prípadne inom určenom zariadení, zvýšený zdravotný dozor, lekársky dohľad, karanténne opatrenia“. Na základe citovaného rozhodnutia možno aj karanténne opatrenia považovať za opatrenia na predchádzanie vzniku a šíreniu prenosných ochorení. Preto aj izolácia v určenom zariadení, s ktorou nepochybne súvisia aj náklady na stravu a ubytovanie v takomto zariadení, je považovaná za karanténne opatrenie, ktorému sa žalovaný musel podrobiť.

32. V zmysle Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. PL. ÚS 4/2021 zo dňa 08.12.2021: „Právo na vlastníctvo (majetok) garantuje fyzickým (a právnickým) osobám pokojné užívanie majetku a ochranu pred zbavením majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanoví zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva, no zároveň nebráni štátu prijímať zákony, ktoré sú nevyhnutné na úpravu užívania majetku v súlade so všeobecným záujmom najmä na zabezpečenie platenia daní, poplatkov či pokút. Každý zásah orgánu verejnej moci musí však byť v súlade so zákonom a zbavenie majetku je dovolené iba za podmienok zákonom stanovených, ktoré sú mimo iného dostatočne presné do tej miery, že vylučujú svojvôľu a ich aplikácia dostatočne predvídateľná (zásada zákonnosti). Požiadavka zákonnosti zároveň vyžaduje, aby proti zásahom do práva na majetok bol dotknutej osobe k dispozícii účinný prostriedok právnej ochrany (procesné záruky). Každý zásah do práva na vlastníctvo (majetok) musí sledovať fakticky i principiálne legitímny cieľ daný všeobecným (verejným) záujmom spoločnosti (zásada legitímneho cieľa vo všeobecnom záujme). Zásah do vlastníctva musí ďalej spĺňať požiadavku vzťahu primeranosti medzi použitými prostriedkami a cieľom štátom prijatého opatrenia, teda medzi požiadavkami všeobecného záujmu spoločnosti a potrebou ochrany práva na vlastníctvo (majetok) jednotlivca (zásada spravodlivej rovnováhy). Niet pochyb o tom, že namietané ustanovenie § 58 ods. 2 zákona o ochrane verejného zdravia je ustanovením svojou povahou zákonným, ktoré umožňuje obmedziť vlastníctvo fyzickej osoby v rozsahu nákladov, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi uložených tejto osobe tým, že tieto náklady je povinná znášať. Z tohto ustanovenia je zároveň zrejmé, že uložená povinnosť znášať náklady je podmienená tým, že tieto vzniknú pri plnení povinností uložených fyzickej osobe v záujme ochrany verejného zdravia. Prípustnosť tohto zásahu do vlastníctva z hľadiska rozsahu je výslovne obmedzená výškou nákladov spojených s plnením uložených povinností, ktoré je fyzická osoba povinná znášať sama. Ide pritom o náklady plnenia akýchkoľvek (uložených) povinností, nielen povinnosti podrobiť sa opatreniam obmedzujúcim jej osobnú slobodu - patrí sem napríklad aj povinnosť znášať náklady spojené s používaním preventívnych a iných ochranných pomôcok, náklady dezinfekcie atď. Na tomto závere nemení nič ani okolnosť (ktorú naznačuje navrhovateľka), že môže ísť aj o náklady plnenia povinností ustanovených nie priamo zákonom (o ochrane verejného zdravia), ale prípadne aj inými právnymi predpismi, ktoré sú všeobecne záväzné, no upravujú ochranu verejného zdravia, pretože samotná povinnosť znášať tieto náklady je stanovená priamo zákonom. Pokiaľ by totiž malo

ísť o povinnosť uloženú takýmito ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a s ňou spojené náklady, zaoberať sa touto otázkou z hľadiska jej ústavnej akceptovateľnosti by bolo možné iba vo vzťahu k takto konkrétne uloženej povinnosti. Pokiaľ by táto otázka bola vznesená, jej negatívnym riešením by bola zároveň vyriešená i otázka uloženia povinnosti znášať náklady s ňou spojené (tak ako v súvislosti s námietkou neústavnosti ustanovení zákona o ochrane verejného zdravia pre ich neurčitosť v tomto konaní). Ústavný súd tak nenachádza oporu v napadnutej právnej úprave ani pre argument nedostatku procesnej dimenzie legality. Vzhľadom na kvantitatívnu limitáciu zásahu uložená povinnosť znášať náklady v ich skutočnej výške vyhovuje požiadavke dostatočnej určitosti, a teda aj požiadavke na dostatočnú kvalitu zákonnej úpravy povinnosti z hľadiska jej predvídateľnosti a ochrany pred svojvôľou.“

33. Z obsahu citovaného nálezu vyplýva, že žalovaný je povinný znášať aj náklady za plnenia, ktoré mu boli poskytnuté v bezprostrednej a nevyhnutnej súvislosti s realizáciou zákonom nariadených karanténnych opatrení. Nakoľko žalovaný v ubytovacom zariadení strávil celkovo 7 dní (od 07.05.2020 do 13.05.2020), počas ktorého obdobia mu bola ubytovacím zariadením poskytovaná strava v hodnote 13,- eur/deň, celkovo žalovanému titulom povinne nariadenej karantény v ubytovacom zariadení vznikla povinnosť uhradiť za stravu sumu 91,- eur.

34. Tým, že žalovaný ani napriek písomným výzvam žalobcu do dňa splatnosti vystavenej faktúry, resp. do lehoty splatnosti uvedenej vo výzvach, sumu 91,- eur neuhradil, dostal sa s jej úhradou do omeškania. Preto žalobcovi okrem istiny súd priznal odo dňa 11.09.2020 aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy istiny.

35. S poukazom na uvedené skutkové a právne okolnosti prípadu, súd rozhodol tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel.

36. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalobca mal v konaní plný úspech, súd by mu voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nakoľko však žalobcovi v konaní žiadne trovy nevznikli, súd žalobcovi nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok), v prípade výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých podať na príslušný súd návrh na vykonanie výkonu rozhodnutia.